

[Sundhedsministeren]

fastlægge gode procedurer for det fremtidige arbejde med EU-direktiver og EU-forslag, men det er der måske nogle der synes at kunne se en interesse i.

Jeg har over for fru Birgitte Husmark beklaget, at der er givet nogle faktuelte forkerte oplysninger i en del af det svar, der blev givet på et § 20-spørgsmål, og jeg har også i ministeriet – det er vist også fremgået af en del af dagspressen – klart tilkendegivet og indskærpet, at det naturligvis er helt uacceptabelt, hvis der er faktuelle fejl i de svar, vi afgiver. Sådan er det, og det har jeg beklaget.

Om arbejdsgrupperne i Rådet og det såkaldte specialudvalg her i landet skal jeg sige, at det jo er to forskellige størrelser.

Arbejdsgruppen i Rådet, der består af teknikere – her i landet er det folk fra Levnedsmiddelstyrelsen, der deltager – har arbejdet med bl.a. dette direktivforslag, med farvedirektivforslag, sødedirektivforslag på masser af møder under det danske formandskab og også under det belgiske formandskab, og da man når frem til, at det belgiske formandskab fremlægger et kompromisforslag i november 1993, holder specialudvalget her i landet møder.

Man holder to møder, og jeg kan svare bekræftende på, at Danmark selvfølgelig har deltaget i arbejdsgruppen, og Levnedsmiddelstyrelsen har med sine folk hver eneste gang dygtigt fremført de danske synspunkter på nitrat, nitrit og sulfid i arbejdsgruppen, lige så vel som andre landes repræsentanter har fremført problemer, de måtte have med de pågældende direktivforslag. Sådan er arbejdet i de pågældende arbejdsgrupper.

Derudover kan jeg sige, at i specialudvalget er Levnedsmiddelstyrelsen repræsenteret, altså den samme styrelse, som har repræsentation i Rådets arbejdsgruppe, så det er ikke sådan, at det er to forhold, der er totalt adskilt fra hinanden.

Men oprigtig talt synes jeg, at debatten i dag om disse EU-procedurer burde ende i, at man drøfter, hvad kan man gøre i fremtidige procedurer, sådan som det også er lagt op fra statsministeren og fra, går jeg ud fra, de ordførere, der skal have ordet i sagen, så debatten i dag ikke skal dreje sig om, at Sundhedsministeriet i februar måned har begået en faktisk fejl i et § 20-spørgsmål fra fru Birgitte Husmark.

Jeg har beklaget den fejl, og den har også fået den konsekvens, den burde have internt i ministeriet. Det er indskærpet, at det ikke er acceptabelt, at der er faktuelle fejl i de svar, vi giver; det politiske ansvar for svaret er selvfølgelig mit.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne sige tak til sundhedsministeren for uddybningen af, hvad der er sket i arbejdsgruppen; den er jeg glad for.

Det er selvfølgelig ikke for at pinde den fejl, der er begået, mere ud. Det er ikke den fejl, det handler om. Det, det handler om, er at få set på, hvordan procedurerne har været indtil nu, for det er den arbejdsform, man har haft indtil nu, som har medført – eller har været medvirkende til, for selvfølgelig er der kvalificerede flertalsregler osv. – at vi er havnet i det moralske, vi sidder i.

Sagen var jo – ikke, som hr. Ove Fich sagde, at der ikke var nogen i Europa-Parlamentet, der tog den store notits af disse forslag – at der var en næstformand i Miljøudvalget, som var medforslagsstiller til en række af de ændringsforslag, som blev stillet i Europa-Parlamentet, og som faktisk gjorde en ret stor indsats. Og netop fordi den viden var til stede også i Europa-Parlamentet, er det endnu mere uforståeligt, at man ikke har kommunikeret dels fra Europa-Parlamentets side, dels fra arbejdsgruppens side over til det politiske system, så man kunne se, at tingene var mere komplicerede end som så, netop fordi det jo landede på, at det ikke bare drejede sig om sundhedsinteresser, men også i den grad om industriinteresser. Det gjaldt jo både for farvestofdirektivet og for diversedirektivet eller direktivet om andre tilsætningsstoffer end sødestoffer og farvestoffer, som det jo hedder med den lidt tekniske term.

Derfor synes jeg nok, det er vigtigt for at se processen: Hvordan kan vi komme fremover, når der netop er konflikter på området, det var jo ikke en entydig holdning?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes nu nok, det er temmelig store ord, der bliver brugt i debatten: moralske og kata-